

802 Når vinterstorme hærger

Månedens salme i Sjørring – Skjoldborg Pastorat i februar 2025 er forfattet af Inge Aarestrup, 2009 og melodi af Erik Sommer, 2011.

Denne salme er skrevet til 4. søndag efter helligtrekonger om Job bogs i det gammeltestamente kapitel 38, vers 1-11, hvor Gud beskriver skaberværkets storhed og skønhed. Salmen kan bruges i den lange vintertid, i konfirmationsundervisningen og begravelser, hvor salmen kan danne udgangspunkt for samtaler om forholdet mellem lys og mørke i livet.

Inge beretter om salmen, at vi alle oplever tab og sorg. Ingen går fri. Lidelse og død er menneskets grundvilkår. Ja, helt fra tidernes begyndelse har mennesket råbt mod himlen: Hvorfor – hvad har jeg gjort? Hvis Gud er god, hvor kom det onde så fra? Jobs bog rejser spørgsmålene, men svaret på lidelsen får vi ikke. Vi får i stedet flyttet fokus: Se op! Se Guds storværk! Hans væsen er så helligt, så mægtigt, at du ikke kan rumme det.

Vi ser for os en voldsom vinterstorm, der kan vælte mægtige træer med rod, og vi mærker, som vi gør, når vi mister vore kære, at vi i denne situation intet kan stille op. Her er vi afmægtige og overladt til kræfter, der er større end os.

I vers 2 lyder det, at Gud hører vores bønner – men han giver ikke altid svar, men i vers 3 lyder det, at Gud alligevel sætter tingene på plads. Han rejser vor døde af gravens mørke (vers 4) og derfor kan de sidste fire linjer i vers 4 knytte an ved den vinterstorm, som vi sang om i salmens første linje.

Erik Sommer har valgt at forsyne denne tekst, hvis grundstemning er spørgende og dystert, med en lys dur-melodi.

1. Når vinterstorme hærger
og vælter mine træer,
når uvejr knuser livet
og alt hvad jeg har kær,
da råber jeg til himlen:
Hvor er retfærdighed?
Hvorfor skal jeg gå under
når du er kærlighed?
2. Gud hører mig i stormen
og giver ingen svar,
men spørger kun sin skabning:
Fortæl mig hvor du var,
da jord og himmel skabtes
og alle stjerner lo,
da mørke skyer svøbte
det vilde hav til ro.
3. Du menneske som kræver
et svar af himlens Gud:
Var det ved dine næver
at livets træ sprang ud?
Har gnister fra dit øje
gjort himmelranden rød?
Må sol og måne bøje
sig for din skaberglød?
4. Jeg er din Gud og skaber,
mig lyder vind og hav.
Jeg rejser dine kære
af dødens mørke grav.
Når vinterstorme raser
og knækker mast og mod,
så står jeg i orkanen
og lyser for din fod.